I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 883/2001,

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2001,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän viinialan tuotteiden kaupan osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 ([2]), ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan, 46 artiklan, 59 artiklan 3 kohdan, 60 artiklan 4 kohdan, 61 artiklan 4 kohdan, 63 artiklan 8 kohdan, 64 artiklan 5 kohdan ja 68 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 VII osastossa vahvistetaan kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmää koskevat yleiset säännöt ja viitataan muilta osin yksityiskohtaisiin soveltamissääntöihin, jotka komissio antaa.

(2) Nykyisin soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat hajallaan eri asetuksissa. Yhteisössä olevien taloudellisten toimijoiden ja yhteisön lainsäädännön soveltamisesta vastaavan hallinnon edun mukaista olisi koota nämä säännökset yhteen tekstiin ja kumota tätä alaa koskevat komission asetukset eli viinialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä 27 päivänä marraskuuta 1981 annettu asetus (ETY) N:o 3388/81 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2739/1999 ([4]), viinialan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1981 annettu asetus (ETY) N:o 3389/81 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2730/95 ([6]), viinien, rypäletäysmehujen ja rypälemehujen tuontiin vaadituista todistuksesta ja määritysselosteesta 18 päivänä joulukuuta 1985 annettu asetus (ETY) N:o 3590/85 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 960/98 ([8]), vientitodistusten antamista koskevan järjestelmän käyttöön ottamisesta viinialalla ja viinialan tuonti- ja vientilupajärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 3388/81 muuttamisesta 11 päivänä heinäkuuta 1995 annettu asetus (EY) N:o 1685/95 ([9]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2512/2000 ([10]), ja viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun tulohintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä kesäkuuta 1999 annettu asetus (EY) N:o 1281/1999 ([11]).

(3) Tähän asetukseen on sisällytettävä nykyinen lainsäädäntö mukautettuna asetuksen (EY) N:o 1493/1999 uusiin vaatimuksiin. Lisäksi tähän sääntelyyn olisi tehtävä muutoksia sen yhdenmukaisuuden lisäämiseksi, sen yksinkertaistamiseksi ja aukkojen täyttämiseksi.

(4) Komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ([12]) vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt. Näitä yksityiskohtaisia sääntöjä olisi täydennettävä viinialaa koskevilla erityisillä yksityiskohtaisilla säännöillä, jotka koskevat erityisesti hakemusten jättämistä sekä todistushakemuksissa ja todistuksissa vaadittavia tietoja.

(5) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 59 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisöön tuonnin yhteydessä on esitettävä tuontitodistus. Vientituen myöntämisen edellytyksenä on vientitodistuksen esittäminen.

(6) Pitkän kuljetuksen aikana erityisesti kyseessä olevia tuotteita lastattaessa ja purettaessa tapahtuneiden alkoholipitoisuuden muutosten huomioon ottamiseksi on osoittautunut välttämättömäksi sallia poikkeama yhteisön viinianalyysimenetelmistä 17 päivänä syyskuuta 1990 anne-

([1]) EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.
([3]) EYVL L 341, 28.11.1981, s. 19.
([4]) EYVL L 328, 22.12.1999, s. 60.
([5]) EYVL L 341, 28.11.1981, s. 24.
([6]) EYVL L 284, 28.11.1995, s. 6.
([7]) EYVL L 343, 20.12.1985, s. 20.
([8]) EYVL L 135, 8.5.1998, s. 4.
([9]) EYVL L 161, 12.7.1995, s. 2.
([10]) EYVL L 289, 16.11.2000, s. 21.
([11]) EYVL L 153, 19.6.1999, s. 38.
([12]) EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

tun komission asetuksen (ETY) N:o 2676/90 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o (EY) N:o 1622/2000 ([2]), mukaisesti käytettävän määritysmenetelmän osalta säädetyn virhemarginaalin lisäksi.

(7) Todistusjärjestelmän soveltamiseksi asianmukaisesti on tarpeen, että todistuksissa on tietyt vähimmäistiedot. Tästä syystä on välttämätöntä, että todistuksen myöntävä toimivaltainen elin saa toimijalta tiedon tuotteen alkuperämaasta tai määrämaasta. Toimijan on voitava tietyin edellytyksin hakea alkuperämaan tai määrämaan muuttamista.

(8) Saadun kokemuksen perusteella on suotavaa sallia koota samaan todistukseen sellaiset yhteisen tullitariffin alanimikkeet, jotka koskevat tiivistettyjä viinirypälemehuja ja tiivistettyjä rypäleen puristemehuja, tiivistämättömiä viinirypälemehuja ja tiivistämättömiä rypäleen puristemehuja tai tuoreista rypäleistä valmistettuja viinejä.

(9) Todistusten voimassaoloajassa on otettava huomioon kansainvälisen kaupan käytännöt ja toimitusajat. Vientitodistusten osalta kyseinen määräaika on lyhyempi, jotta estettäisiin kyseisiin todistushakemuksiin liittyvä keinottelu.

(10) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 59 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaan todistusten myöntäminen edellyttää vakuuden asettamista. Kyseinen vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toimia ei suoriteta tai ne suoritetaan ainoastaan osittain. Olisi vahvistettava tämän vakuuden määrä.

(11) Jotta komissio saisi kokonaisnäkemyksen kaupan kehityksestä, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisesti niitä määriä ja tuotteita koskevat tiedot, joille ne ovat myöntäneet tuontitodistuksia. Tiedonannot olisi tehtävä viikoittain yhdenmukaista mallia noudattaen. Viinimarkkinoiden moitteettoman hallinnon varmistamiseksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi, jos määrät, joille on haettu tuontitodistuksia, näyttävät häiritsevän markkinoita.

(12) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 63 artiklan 7 kohdassa säädetään, että Uruguayn kierroksen kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattaminen varmistetaan vientitodistusten perusteella. Tämän vuoksi olisi laadittava hakemusten esittämistä ja todistuksen myöntämistä koskevat täsmälliset ohjeet.

(13) Viinialan vientitodistusten myöntämisjärjestelmän soveltamisesta aiemmin saatujen kokemusten perusteella on tarpeen jakaa käytettävissä olevat määrät koko markkinointivuodelle, jotta vientiä varten käytettävissä olevat määrät eivät loppuisi ennenaikaisesti. On syytä säätää markkinointivuosikohtaisen kokonaismäärän jakamisesta kahden kuukauden jaksoille ja säätää kunkin kahden kuukauden jakson osalta hallintotoimenpiteistä ja erityisesti käyttämättömien määrien siirtämisestä seuraavalle jaksolle.

(14) Jotta markkinatilannetta voitaisiin arvioida markkinointivuoden alussa vientitukien vahvistamiseksi asianmukaiselle tasolle, on tarpeen säätää harkinta-ajasta ja sallia vientitodistushakemusten jättäminen jokaisen vuoden 16 päivästä syyskuuta alkaen.

(15) Maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 800/1999 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 90/2001 ([4]), otetaan käyttöön mahdollisuus, jonka mukaan vientitodistus on voimassa myös muiden kuin todistuksessa mainittujen tuotteiden viennin osalta, jos molemmat tuotteet kuuluvat samaan luokkaan tai samaan määriteltävään tuoteryhmään. Olisi myös säädettävä viinialalla suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklassa tarkoitettujen tuoteryhmien käyttöönotosta liian vakavien seuraamusten välttämiseksi. Tämä on tarpeellista, koska vientitukea saavat tuotteet jaotellaan ryhmiin, joissa vientituen määrä vaihtelee alkoholipitoisuuden mukaan.

(16) Olisi säädettävä, että erityistoimenpiteet, jotka komissio mahdollisesti toteuttaa kutakin jaksoa kohden käytettävissä olevien määrien noudattamisen varmistamiseksi, voidaan eriyttää tuoteryhmän ja määräalueen mukaan. Lisäksi olisi rajoitettava määrä, jonka kukin viejä voi hakea kunakin jaksona käytettävissä olevasta määrästä, jotta vältettäisiin keinottelumielessä tehdyt hakemukset huomattavasti tarpeet ylittävistä määristä ja tällaisen käytännön haitat toimijoille, jotka tekevät hakemuksia tarvittavista määristä.

(17) Olisi säädettävä, että vientitodistushakemuksiin liittyvät päätökset annetaan tiedoksi vasta harkinta-ajan jälkeen. Kyseisenä aikana komission olisi voitava arvioida haetut määrät ja niihin liittyvät kustannukset ja tarpeen mukaan säätää erityisesti vireillä oleviin hakemuksiin sovellettavista erityistoimenpiteistä.

(18) Järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja keinottelun estämiseksi olisi poistettava todistusten siirtomahdollisuus.

([1]) EYVL L 272, 3.10.1990, s. 1.
([2]) EYVL L 194, 31.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.
([4]) EYVL L 14, 18.1.2001, s. 22.

(19) Komissiolla on tämän järjestelmän hallinnoimiseksi oltava käytössään täsmälliset tiedot jätetyistä todistushakemuksista ja annettujen todistusten käytöstä. Hallinnon tehokkuuden varmistamiseksi olisi laadittava yhteinen malli jäsenvaltioiden ja komission väliselle tietojenvaihdolle.

(20) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 60 artiklan 2 kohdassa säädetään, että viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta tullien soveltaminen riippuu tuotavan tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen erän tarkastuksen perusteella tai käyttämällä kiinteää tuontiarvoa. Viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun yhteisöön tuontia koskevan järjestelmän nykyisiä ominaispiirteitä ovat erityisesti tuonnin epäsäännöllisyys sekä määrien ja jaksotuksen tasolla että tuotteiden tuontipaikan ja alkuperäpaikan osalta. Tämän vuoksi ei voida laskea edustavaa kiinteää tuontiarvoa tuontihinnan oikeellisuuden tarkistamiseksi. Näissä olosuhteissa on asianmukaista tarkistaa kyseinen hinta eräkohtaisesti.

(21) Tuontihinnan, jonka perusteella tuontituotteet luokitellaan yhteiseen tullitariffiin, on oltava yhtä suuri kuin kyseisen tuotteen vapaasti laivassa -hinta korotettuna vakuutus- ja kuljetuskustannuksilla siihen paikkaan, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.

(22) Vientituet on vahvistettava säännöllisesti. Kansainvälisen kaupan hintojen kehityksestä saatujen kokemusten perusteella tuet on asianmukaista vahvistaa vähintään kerran markkinointivuodessa.

(23) On syytä varmistaa, että vientitukea saavilla pöytäviineillä on sen tuotantoalueen pöytäviinien laatuominaisuudet, josta ne ovat peräisin. Jäsenvaltioiden olisi tässä tarkoituksessa toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet valvonnan varmistamiseksi.

(24) Saadakseen vientitukia viejän on toimitettava tarvittavat todisteet siitä, että kyseiset tuotteet täyttävät yhteisön laatuvaatimukset. Tässä tarkoituksessa viejän on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseessä olevien viinien alkuperä ja määrät. Viejän olisi muun muassa ilmoitettava viinituotteiden kuljetusten mukana seuraavista asiakirjoista sekä asiaan liittyvien rekistereiden pidosta 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2238/93 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1592/1999 ([2]), säädettyjen saateasiakirjojen numerot ja päivämäärät. Asetuksen (EY) N:o 2238/93 4 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseistä asiakirjaa ei tietyissä tapauksissa tarvitse laatia tietyille tuotteille. Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi on siten tarpeen sulkea pois mahdollisuus soveltaa kyseistä säännöstä vientitukien puitteissa.

(25) Kun kyseessä ovat vientitukikelpoiset toimitukset laivojen ja ilma-alusten muonitukseen, ei ole aina helppoa saada ajoissa tarvittavia asiakirjoja erityisesti sellaisilta jäsenvaltioilta, jotka eivät ole tuottajia, koska toimituspäiviä on vaikea tietää etukäteen. Olisi otettava huomioon, että vaadittavien todisteiden esittäminen voi olla tällä tavalla tavanomaisesti toimitettujen pöytäviinimäärien ollessa vähäiset suhteeton taakka niiden toimien osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 800/1999 26 artiklassa tai maataloustuotteiden vientituen maksamisesta ennakolta 4 päivänä maaliskuuta 1980 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 565/80 ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2026/83 ([4]), säädettyä menettelyä.

(26) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 68 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kyseisessä artiklassa tarkoitettujen tuontituotteiden mukana on oltava todistus ja määritysseloste, jotka on laatinut sen kolmannen maan nimeämä elin tai laitos, josta kyseiset tuotteet ovat peräisin. On tarpeen täsmentää edellytykset, jotka määritysselosteen on täytettävä.

(27) Olisi käytettävä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 68 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä mahdollisuutta vapauttaa todistuksen ja määritysselosteen esittämisvelvoitteesta kolmansista maista tuodut määrät, joita kuljetetaan pienissä säiliöissä rajoitetut määrät. Tämän toisen valvonnan vaatimuksen helpottamiseksi vaatimus voidaan katsoa täytetyksi, kun kyseessä on tuonti kolmannesta maasta, josta vuosivienti yhteisöön jo on kokonaisuudessaan hyvin vähäistä. Tässä tapauksessa kaupan vääristymien välttämiseksi kyseisten viinien on oltava peräisin ja lähtöisin kyseisestä maasta.

(28) Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi vapautukseen todistuksen ja määritysselosteen esittämisestä yhteisöön tuotavien viinialan tuotteiden osalta on sovellettava tullilainsäädännön ja viinialan tuotteiden yhteisön sisäisten kuljetusten mukana seuraavien asiakirjojen järjestelmän tullittomuutta koskevia sääntöjä.

(29) Tietyt kolmannet maat, joissa viinintuottajiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 68 artiklan 1 kohdan a

([1]) EYVL L 200, 10.8.1993, s. 10.
([2]) EYVL L 188, 21.7.1999, s. 33.
([3]) EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5.
([4]) EYVL L 199, 22.7.1983, s. 12.

alakohdassa tarkoitettujen elinten tai laitosten toteuttamaa tehokasta valvontajärjestelmää, ovat ilmaisseet haluavansa sallia viinintuottajien itse laatia kyseisessä kohdassa tarkoitetun todistuksen ja määritysselosteen. Näiden maiden kanssa käytävän kaupan helpottamiseksi — jos ne ovat tehneet yhteisön kanssa sitoumuksia, jotka sisältävät petosten ehkäisemiseksi toteutettavan yhteistyön vahvistamista koskevia lausekkeita ja jos niillä on hyvät kauppasuhteet yhteisön kanssa — olisi sallittava, että kuten yhteisön alkuperää olevien viinien osalta, tuottajien laatimia asiakirjoja voidaan pitää kyseisten elinten tai laitosten myöntäminä asiakirjoina, siinä määrin kuin ne antavat riittävät takeet ja valvovat tehokkaasti kyseisten asiakirjojen myöntämistä. Tämän uuden säännöksen tehokkuuden arvioimiseksi olisi säädettävä, että kyseisiä sääntöjä sovelletaan ainoastaan kokeiluaikana.

(30) Olisi julkaistava luettelo niiden elinten ja laboratorioiden nimistä ja osoitteista, jotka ovat kolmansissa maissa valtuutettuja laatimaan todistuksen ja määritysselosteen, jotta viinialan tuotteiden tuontia valvovat viranomaiset yhteisössä voivat tarvittaessa tehdä tarvittavat varmistukset.

(31) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisen toteuttaman valvonnan helpottamiseksi olisi säädettävä säädetyn todistuksen ja määritysselosteen muodosta ja tarvittavassa määrin sisällöstä sekä niiden käyttöä koskevista edellytyksistä.

(32) Petosten estämiseksi on tarpeen valvoa, että todistus ja tarvittaessa määritysseloste koskevat tuontituotteen jokaista erää. Tässä tarkoituksessa on välttämätöntä, että kyseinen asiakirja seuraa / kyseiset asiakirjat seuraavat jokaisen erän mukana, kunnes se kuuluu yhteisön valvontajärjestelmään.

(33) Kauppatapojen huomioon ottamiseksi silloin kun viinierä jaetaan osiin on tarpeen oikeuttaa toimivaltaiset viranomaiset laatimaan valvonnassaan todistuksesta ja määritysselosteesta otteet, joiden on seurattava jokaisen jakamisesta johtuvan uuden erän mukana.

(34) Nopean ja tehokkaan kuluttajansuojan varmistamiseksi on tarpeen säätää mahdollisuudesta keskeyttää kyseisten toimenpiteiden soveltaminen ennen kokeiluajanjakson päättymistä, jos ilmenee kuluttajien terveyttä tai petosta koskeva vaara.

(35) Lisäksi olisi säädettävä toimitettavia asiakirjoja koskevista yksinkertaisista säännöistä, joita sovelletaan muista kolmansista maista kuin viinialan tuotteen alkuperämaasta tulevaan vientiin, jos tuotetta ei ole merkittävästi jalostettu.

(36) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 45 artiklan mukaan yhteisössä voidaan tarjota sellaisenaan nautittaviksi ainoastaan sellaisia viinialan tuotteita, jotka on valmistettu yhteisössä sallittuja viininvalmistusmenetelmiä käyttäen. Lisäksi olisi säädettävä, että tuontituote, jota on väkevöity tai hapotettu taikka jonka happamuutta on vähennetty, sallitaan sellaisenaan nautittavaksi yhteisössä ainoastaan, jos noudatetaan sellaiselle yhteisön viininviljelyvyöhykkeelle säädettyjä rajoituksia, jonka tuotantoon liittyvät luonnonolot vastaavat sen alueen luonnonoloja, jolta tuontituote on peräisin.

(37) Viejien ja viranomaisten taakkaa olisi kevennettävä säätämällä, että V I 1 -asiakirjoihin tehdään merkintä siitä, että väkeviin viineihin ja tislausta varten väkevöityihin viineihin lisätty alkoholi on viinistä peräisin, sen sijaan että todisteeksi tästä vaadittaisiin erillinen asiakirja. Samassa tarkoituksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää V I 1 -asiakirjaa sellaisena todistuksena alkuperänimityksestä, joka vaaditaan tuotaessa viinejä, joihin sovelletaan tariffialennusta. Tietyt viinit vapautetaan kuitenkin todistuksen ja määritysselosteen esittämisestä silloin kun esitetään todistus alkuperänimityksestä. Olisi säädettävä V I 1 -asiakirjan käytöstä kyseisten väkevien viinien alkuperänimityksen todistuksena siten, että määritysselostetta koskevaa kohtaa ei tarvitse täyttää.

(38) Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kolmansista maista peräisin olevia muita sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettuja viinejä kuin väkeviä viinejä ja kuohuviinejä ei saa tuoda yhteisöön, jos niiden kokonaisalkoholipitoisuus tai niiden viinihappona ilmaistu kokonaishappopitoisuus alittaa tai ylittää tietyt raja-arvot. Saman asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään kuitenkin poikkeusmahdollisuudesta, jos maantieteellisellä merkinnällä varustetulla viinillä on erityisiä laatuominaisuuksia.

(39) Eräiden Unkarista ja Sveitsistä peräisin olevien puhdaslaatuisten viinien, joita tuotetaan rajoitettu määrä, kokonaisalkoholipitoisuus on edellä tarkoitettua suurempi ja kokonaishappopitoisuus edellä tarkoitettua pienempi erityisten perinteisten valmistustapojen vuoksi. Olisi sallittava kyseisten viinien kaupan pitäminen yhteisön markkinoilla. Olisi kuitenkin edellytettävä alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen merkintää tässä asetuksessa

käyttöönotettuun tuontiasiakirjaan, jotta kyseisen mahdollisuuden käyttämistä koskevat edellytykset täyttyisivät.

(40) Euroopan yhteisön ja Unkarin sekä Euroopan yhteisön ja Romanian välisiä sopimuksia viinien nimitysten vastavuoroisesta suojasta ja valvonnasta ([1]) tehtäessä yhteisö sitoutui myöntämään unkarilaisiin viineihin sovellettavan poikkeuksen määrittämättömäksi ajaksi ja myöntämään saman mahdollisuuden eräille Romaniasta peräisin oleville korkealaatuisille viineille.

(41) Osaa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteeseen I kuuluvien tuotteiden määritelmistä voidaan soveltaa ainoastaan yhteisössä saatuihin tuotteisiin. Tämän vuoksi on tarpeen määritellä vastaavat kolmansista maista peräisin olevat tuotteet. Kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden määritelmien, joita tämä asetus koskee, on oltava lähellä yhteisön tuotteiden määritelmiä.

(42) Komission asetuksella (EY) N:o 1608/2000 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 731/2001 ([3]), vahvistetaan siirtymäkauden toimenpiteistä, kunnes asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaiset lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön. Tietyt säännökset, jotka koskevat tämän asetuksen kattavaa alaa, ovat voimassa 31 päivään tammikuuta 2001. Jotta niiden tuotteiden kauppa, joita kyseiset säännökset ja tämä asetus koskevat, ei keskeytyisi, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä helmikuuta 2001.

(43) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

TUONTI- JA VIENTITODISTUSTEN JÄRJESTELMÄ

1 artikla

Soveltamista koskevat yhteiset säännöt

Tässä luvussa tarkoitettuihin todistuksiin sovelletaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1291/2000 säännöksiä.

2 artikla

Todistukseen tehtävät merkinnät

1. Kun tuotteen alkoholipitoisuutta tarkennetaan yhdistetyn nimikkeistön koodissa, tästä tarkennuksesta sallitaan 0,4 tilavuusprosentin poikkeama todistusta käytettäessä.

Tuontitodistuksen ja vientitodistuksen kohdassa 20 on oltava jokin seuraavista merkinnöistä:

— ”Tolerancia de 0,4 % vol”

— ”Tolerance 0,4 % vol”

— ”Toleranz 0,4 % vol”

— ”Ανοχή 0,4 % vol”

— ”Tolerance of 0,4 % vol”

— ”Tolérance de 0,4 % vol”

— ”Tolleranza di 0,4 % vol”

— ”Tolerantie van 0,4 % vol”

— ”Tolerância de 0,4 % vol”

— ”Sallittu poikkeama 0,4 til-%”

— ”Tolerans 0,4 vol %”.

2. Tuontitodistushakemuksen ja tuontitodistuksen kohtaan 8 on merkittävä alkuperämaa.

Vientitodistushakemusten ja vientitodistusten kohtaan 7 on merkittävä 10 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määrämaa tai määräalue. Jos ilmoitetaan määräalue, merkitään rasti kohtaan: ”pakollinen: kyllä”. Jos ilmoitetaan määrämaa, merkitään rasti kohtaan: ”pakollinen: ei”. Vientitodistushakemuksen ja todistuksen kohdassa 20 on lisäksi oltava maininta: ”alue X pakollinen”. Asianomaisen pyynnöstä määrämaa voidaan korvata toisella, jos tämä maa kuuluu samaan määräalueeseen.

3. Tuontitodistushakemuksen ja tuontitodistuksen kohtaan 14 on tehtävä seuraava merkintä: viinin tai rypäleen puristemehun väri: ”valkoinen” tai ”punainen/rosee”.

4. Asianomainen voi merkitä samaan tuontitodistushakemukseen useampaan tariffikoodiin kuuluvia tuotteita ja täyttää tapauksen mukaan hakemuksen kohdat 15 ja 16 seuraavasti:

([1]) EYVL L 337, 31.12.1993, s. 94 ja 178.
([2]) EYVL L 185, 25.7.2000, s. 24.
([3]) EYVL L 102, 12.4.2001, s. 33.

— kohta 15: tuotteen kuvaus yhdistetyn nimikkeistön mukaisesti,

— kohta 16: CN-koodit.

Hakemukseen merkityt tuotteiden kuvaukset ja CN-koodit on merkittävä myös tuontitodistukseen.

3 artikla

Voimassaoloaika

1. Tuontitodistus on voimassa asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 1 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä sitä seuraavan neljännen kuukauden loppuun.

2. Vientitodistus on voimassa asetuksen (EY) N:o 1291/2000 23 artiklan 2 kohdan mukaisesta myöntämispäivästä sitä seuraavan toisen kuukauden loppuun, mutta ei missään tapauksessa pidempään kuin kuluvan GATT-vuoden 31 päivään elokuuta.

4 artikla

Vakuus

1. Tuontitodistuksia koskevan vakuuden määrä vahvistetaan seuraavasti:

— tiivistetty viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu: 2,5 euroa hehtolitralta,

— muu viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu: 1,25 euroa hehtolitralta,

— hiilihapottomat viinit ja tislausta varten väkevöidyt viinit: 1,25 euroa hehtolitralta,

— kuohuviini ja väkevä viini: 2,5 euroa hehtolitralta.

2. Vientitodistuksiin liittyvän vakuuden määrä on 8 euroa hehtolitralta 2009 60 11, 2009 60 19, 2009 60 51, 2009 60 71, 2204 30 92 ja 2204 30 96 kuuluvista tuotteista ja 2,5 euroa hehtolitralta muista tuotteista.

5 artikla

Tuontitodistuksia koskevat tiedonannot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joka torstai tai sitä seuraavana työpäivänä, jos torstai on pyhäpäivä, liitteessä I esitetyn mallin mukaisesti niiden tuotteiden määrät ja alkuperämaat, joille on edellisellä viikolla myönnetty tuontitodistuksia, eriteltyinä sekä yhdistetyn nimikkeistön koodien että yhteisön ulkomaankauppatilastojen maaluokituksen koodien mukaan.

Jos niiden määrien tuonti, joille on pyydetty todistusta jäsenvaltiossa, saattaa aiheuttaa riskin häiriöstä markkinoilla, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä välittömästi komissiolle antamalla tiedoksi kyseiset määrät tuotetyypin mukaan.

II LUKU

ERITYINEN VIENTITODISTUSJÄRJESTELMÄ GATT-SOPIMUKSIA SOVELLETTAESSA

6 artikla

Kohde

Tässä luvussa vahvistetaan tuen ennakkovahvistuksen sisältävien viinialan vientitodistusten myöntämistä koskevat täydentävät yksityiskohtaiset soveltamissäännöt Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehdyn maatalousopimuksen, jäljempänä 'sopimus', mukaisesti.

7 artikla

Kokonaismäärän jakaminen vuoden ajalle ja hakemusten jättäminen

1. Kunkin viinivuoden aikana käytettävissä oleva kokonaismäärä jaetaan kuuteen osaan. Vientitodistushakemuksia voi esittää kunakin vuonna seuraavista määristä:

— 25 prosenttia kokonaismäärästä 15 päivään marraskuuta mennessä,

— 25 prosenttia kokonaismäärästä 15 päivään tammikuuta mennessä,

— 15 prosenttia kokonaismäärästä 15 päivään maaliskuuta mennessä,

— 15 prosenttia kokonaismäärästä 30 päivään huhtikuuta mennessä,

— 10 prosenttia kokonaismäärästä 30 päivään kesäkuuta mennessä, ja

— 10 prosenttia kokonaismäärästä 31 päivään elokuuta mennessä.

2. Jonkin jakson aikana käyttämättömät määrät siirretään ilman eri toimenpiteitä seuraavaan saman viinivuoden jaksoon.

3. Ensimmäistä jaksoa koskevia vientitodistushakemuksia voi esittää 16 päivästä syyskuuta.

8 artikla

Tuoteryhmät

1. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 14 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetut tuoteryhmät luetellaan tämän asetuksen liitteessä II.

2. Asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut tuoteryhmät, jotka voidaan esittää todistushakemuksessa ja todistuksessa asetuksen (EY) N:o 1291/2000 14 artiklan neljännen kohdan mukaisesti, luetellaan tämän asetuksen liitteessä III.

9 artikla

Vientitodistushakemukset

1. Vientitodistushakemuksia voidaan jättää toimivaltaisille viranomaisille keskiviikosta seuraavan viikon tiistaihin kello 13 asti.

2. Toimijan jättämät vientitodistushakemukset eivät saa kohdassa tarkoitetun jakson osalta ylittää enimmäismäärää, joka on 30 000 hehtolitraa 6 kohdassa tarkoitettua määräaluetta kohden. Samaa aluetta koskevat hakemukset on jätettävä toimivaltaiselle elimelle yhtenä tiedonantona.

Jos toimijan hakema kokonaismäärä on yli 30 000 hehtolitraa yhtä aluetta kohden, elimen, jolle hakemukset on jätetty, on hylättävä kyseiset hakemukset.

Kun jonkin alueen vielä käytettävissä oleva kokonaismäärä on vähemmän kuin 30 000 hehtolitraa, elimen, jolle hakemukset on jätetty, on pienennettävä tarvittaessa kyseisen määrän ylittävien toimijoiden hakemuksia, jotta ne olisivat yhdenmukaisia käytettävissä olevan määrän kanssa.

3. Vientitodistukset annetaan 1 kohdassa tarkoitettua tiistaita seuraavana maanantaina tai ensimmäisenä sitä seuraavana työpäivänä, jos maanantai on pyhäpäivä, jollei komissio toteuta tällä välin erityistoimenpiteitä.

4. Jos määrät, joille on haettu todistuksia ja jotka on ilmoitettu komissiolle 12 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti määritettynä päivänä, ylittävät jonakin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona vielä käytettävissä olevat määrät, komissio vahvistaa haetuille määrille yhtenäisen hyväksymisprosentin ja keskeyttää todistushakemusten vastaanottamisen seuraavan jakson alkuun asti.

5. Jos haettujen todistusten myöntäminen uhkaa johtaa sopimuksessa vahvistetun viinialan talousarvion ennenaikaiseen loppumiseen, komissio voi hyväksyä käsiteltävinä olevat hakemukset tai hylätä hakemukset, joille ei vielä ole myönnetty vientitodistuksia, ja keskeyttää vientitodistushakemusten vastaanottamisen enintään 10 työpäiväksi, ellei asetuksen (EY) N:o 1493/1999 75 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta lykkäysmahdollisuudesta muuta johdu.

Jos haettujen todistusten myöntäminen uhkaa johtaa sopimuksessa vahvistetun viinialan talousarvion ennenaikaiseen ylittymiseen, komissio voi vahvistaa käsiteltävinä oleville hakemuksille yhtenäisen hyväksymisprosentin ja keskeyttää hakemusten vastaanottamisen viinivuoden loppuun asti.

6. Edellä 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan eriyttää tuoteryhmän ja määräalueen mukaan. Määräalueet ovat:

— määräalue 1: Afrikka,

— määräalue 2: Aasia ja Oseania,

— määräalue 3: Itä-Eurooppa, mukaan luettuina IVY-maat,

— määräalue 4: Länsi-Eurooppa.

Luettelo kuhunkin määräalueeseen kuuluvista maista on liitteessä IV.

7. Jos haetut määrät hylätään tai niitä vähennetään, 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan välittömästi niiden määrien osalta, joita koskevaa hakemusta ei ole hyväksytty.

8. Jos vahvistettu yhtenäinen hyväksymisprosentti on alle 85 prosenttia, poiketen siitä, mitä säädetään 3 kohdassa, todistus annetaan kolmantena työpäivänä kyseisen prosentin julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Ennen todistuksen myöntämistä toimija voi joko peruuttaa hakemuksensa, jolloin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan välittömästi, tai hyväksyä todistuksen nimenomaisesti, jolloin todistus voidaan myöntää välittömästi.

10 artikla

Todistusten siirtäminen

Annettuja vientitodistuksia ei saa siirtää toiselle henkilölle.

11 artikla

Sallittu poikkeama

Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sallitun poikkeaman rajoissa vietävä määrä ei oikeuta tukeen.

Todistuksen kohdassa 22 on oltava ainakin jokin seuraavista merkinnöistä:

— Restitución válida para … (cantidad por la que se haya expedido el certificado) como máximo

— Restitutionen omfatter højst … (den mængde, licensen er udstedt for)

— Erstattung gültig für höchstens … (Menge, für die die Lizenz erteilt wurde)

— Επιστροφή που ισχύει για … (ποσότητα για την οποία εκδίδεται το πιστοποιητικό) κατ' ανώτατο όριο

— Refund valid for not more than … (quantity for which licence is issued)

— Restitution valable pour … (quantité pour laquelle le certificat est délivré) au maximum

— Restituzione valida al massimo per … (quantitativo per il quale è rilasciato il titolo)

— Restitutie voor ten hoogste … (hoeveelheid waarvoor het certificaat is afgegeven)

— Restituição válida para … (quantidade em relação à qual é emitido o certificado), no máximo

— Vientituki voimassa enintään … (määrä, jolle todistus on annettu) osalta

— Bidrag som gäller för högst … (kvantitet för vilken licensen skall utfärdas)

12 artikla

Jäsenvaltioiden tiedonannot

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka keskiviikko tai sitä seuraavana työpäivänä, jos keskiviikko on pyhäpäivä:

a) tiedot edellisen viikon keskiviikon ja kuluvan viikon tiistain välisenä aikana jätetyistä tuen ennakkovahvistuksen käsittävistä vientitodistushakemuksista tai siitä, että hakemuksia ei ole jätetty;

b) määrät, joille on myönnetty vientitodistus edellisenä maanantaina tai tarvittaessa 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa määräajassa;

c) määrät, joiden osalta todistushakemukset on 9 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa peruutettu edellisen viikon aikana.

Tiedonannossa on yksilöitävä 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräalue.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen kunkin kuukauden 15 päivää edellisen kuukauden osalta:

a) määrät, joille todistukset on myönnetty, mutta joita ei ole käytetty, sekä 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräalue;

b) määrät, joille on myönnetty tukia ilman todistusta asetuksen (EY) N:o 800/1999 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Tiedonannossa on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut määrät ja tukien määrä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tiedonannoissa on täsmennettävä:

a) määrä hehtolitroina jokaista vientitukia varten vahvistetun maataloustuotteiden nimikkeistön kaksitoistanumeroista koodia kohden. Jos todistus on annettu useammalle liitteessä II tarkoitettuun luokkaan kuuluvalle yksitoistanumeroiselle koodille, luokan numero on ilmoitettava;

b) jokaista koodia koskeva määrä määräpaikkakohtaisesti jaoteltuna, jos tuen määrä vaihtelee määräpaikan mukaan;

c) 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen määrien osalta sovellettavan tuen määrä.

Jos tuen määrää on muutettu vientitodistushakemusten jättämiselle säädetyn ajanjakson kuluessa, hakemukset jaotellaan osiin kunakin ajanjaksona, jona tuen määrä on erilainen.

4. Kaikki 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedonannot, mukaan lukien ilmoitukset, että hakemuksia ei ole jätetty, on tehtävä liitteessä V olevan mallin mukaisesti.

13 artikla

Komission päätökset

1. Jos 12 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tiedonantojen perusteella on uudelleen käytettävissä riittävä määrä, komissio voi päättää vientitodistusten jättämisen aloittamisesta uudelleen.

2. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille kerran kuussa sopimuksessa määrättyjen vuotuisen sitoumustason mukaisten määrien ja menojen käytöstä kuluvana GATT-vuonna sekä tarpeen mukaan kyseisten määrien ja menojen täyttymisestä.

III LUKU

VIINIRYPÄLEMEHUN JA RYPÄLEEN PURISTEMEHUN TULOHINTAJÄRJESTELMÄ

14 artikla

Eräkohtainen tarkastus

1. Yhteisen tullitariffin liitteessä I olevan kolmannen osan I jakson liitteessä 2 mainittujen, CN-koodeihin 2009 60 ja 2204 30, kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joihin sovelletaan tulohintajärjestelmää, tuontihinnan oikeellisuus tarkastetaan eräkohtaisesti.

2. 'Erällä' tarkoitetaan tavaraa, josta on esitetty ilmoitus vapaaseen liikkeeseen laskemisesta. Jokaisen ilmoituksen vapaaseen liikkeeseen laskemisesta on koskettava ainoastaan samaa alkuperää olevia tavaroita, jotka kuuluvat samaan yhdistetyn nimikkeistön koodiin.

15 artikla

Tarkastusjärjestelmä

1. Tuontihinnan, jonka perusteella 14 artiklassa tarkoitetut tuotteet luokitellaan yhdistettyyn nimikkeistöön, on oltava yhtä suuri kuin kyseisen tuotteen vapaasti laivassa -hinta alkuperämaassa lisättynä vakuutus- ja kuljetuskustannuksilla siihen paikkaan, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.

2. Jos tuontihintaa ei voida määrittää 1 kohdan perusteella, 14 artiklassa tarkoitetut tuotteet luokitellaan yhdistettyyn nimikkeistöön neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([1]) 30 ja 31 artiklan säännösten mukaisesti määritellyn tulliarvon perusteella.

IV LUKU

VIINIALAN VIENTITUKIJÄRJESTELMÄ

16 artikla

Säännölliset tarkastukset

Viinialan vientituet tarkistetaan säännöllisesti ja vähintään kerran markkinointivuodessa.

17 artikla

Todistusta koskeva vaatimus

Tuen saamiseksi on esitettävä todisteet tuotteiden viennistä vientitodistuksella, lukuun ottamatta toimituksia asetuksen (EY) N:o 800/1999 36 artiklassa tarkoitettuihin erityisiin kohteisiin ja asetuksen (EY) N:o 1291/2000 liitteessä III olevassa K kohdassa tarkoitettuja toimitusmääriä.

18 artikla

Todisteet

1. Tukien saamiseksi on esitettävä todisteet siitä, että viedyt tuotteet olivat vietäessä varustettuja tuottajajäsenvaltion tai viejäjäsenvaltion virallisen laitoksen myöntämällä määritystodistuksella, jossa todistetaan tuotteiden täyttävän yhteisön kyseisten tuotteiden laatuvaatimukset tai, jollei niitä ole, viejäjäsenvaltion soveltamat kansalliset vaatimukset.

Kun kyseessä ovat pöytäviinit tai väkevät viinit, jotka eivät ole tma-laatuviinejä, niiden on lisäksi oltava viejäjäsenvaltion nimeämän maistelukomitean hyväksymiä. Jos tämä jäsenvaltio ei ole tuottajajäsenvaltio, todisteet on myös esitettävä, että kyseessä on yhteisön pöytäviini tai väkevä viini.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa todistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) pöytäviineistä ja väkevistä viineistä, jotka eivät ole tma-laatuviinejä,

   — väri,

   — kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina,

   — todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina,

   — kokonaishappopitoisuus,

   — tarvittaessa merkintä siitä, että kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viini, jota on valmistettu tavanomaista enemmän, tai kyseisen viinin määrä, jos kyseessä on leikkaamalla tai sekoittamalla saadun viinin vienti;

b) tiivistettyjen rypäleen puristemehujen osalta asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä I olevassa 6 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti saatu refraktometriluku 20 °C:n lämpötilassa.

2. Viejän on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle:

a) kun kyseessä ovat leikkaamalla saadut viinit, käytettyjen viinien alkuperä ja määrät;

b) saateasiakirjojen numerot ja päivämäärät.

3. Jos pöytäviini, jolle haetaan tukea, on saatu leikkaamalla siten kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 1622/1999 II osaston V luvussa tai sekoittamalla pöytäviinejä, joiden tuen määrät ovat erilaiset, tuen määrä lasketaan leikkaamisessa tai sekoituksessa käytettyjen pöytäviinien määrien perusteella.

19 artikla

Jäsenvaltioiden suorittama valvonta

1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun hyväksynnän voivat antaa alueelliset toimivaltaiset komiteat, jotka todistavat viinien täyttävän niiden tuotantoalueiden pöytäviinien laatuvaatimukset, joilta ne ovat peräisin.

([1]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut valvonnan varmistavat toimet. Kuitenkaan 18 artiklan säännöksiä, lukuun ottamatta 2 kohdan b alakohdan säännöksiä, ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 800/1999 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin pöytäviinitoimituksiin, joihin ei sovelleta mainitun asetuksen 26 artiklassa tai asetuksessa (ETY) N:o 565/80 tarkoitettua menettelyä.

3. Viejäjäsenvaltiot eivät saa käyttää asetuksen (EY) N:o 2238/93 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta 18 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseen.

V LUKU

VIINIEN, VIINIRYPÄLEMEHUJEN JA RYPÄLEEN PURISTEMEHUJEN TODISTUKSET JA MÄÄRITYSSELOSTEET TUONNIN YHTEYDESSÄ

1 jakso

Yleiset säännökset

20 artikla

Vaadittavat asiakirjat

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettu todistus ja määritysseloste ovat samaa asiakirjaa, jonka

a) todistusosan laatii sen kolmannen maan laitos, josta tuotteet ovat peräisin;

b) määritysselosteosan laatii sen kolmannen maan hyväksymä virallinen laboratorio, josta tuotteet ovat peräisin.

21 artikla

Määritysselosteen sisältö

Määritysselosteessa on oltava seuraavat tiedot:

a) viinien ja osittain käyneiden rypäleen puristemehujen osalta:

   — kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina,

   — todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;

b) rypäleen puristemehujen ja viinirypälemehujen tiheys;

c) viinien, rypäleen puristemehujen ja viinirypälemehujen osalta:

   — kuiva-aineen kokonaismäärä,

   — kokonaishappopitoisuus,

   — haihtuvien happojen enimmäispitoisuus,

   — sitruunahappopitoisuus,

   — rikkidioksidin kokonaispitoisuus,

   — lajien välisistä risteytyksistä saatujen lajikkeiden (suorat tuottavat hybridit) tai muiden *Vitis vinifera* -lajiin kuulumattomien lajikkeiden risteytykset.

22 artikla

Poikkeukset

1. Todistuksen ja määritysselosteen esittämisestä vapautetaan enintään viiden litran etiketöityihin, kertakäyttöisillä sulkimilla varustettuihin säiliöihin pakatut tuotteet, jotka ovat peräisin ja lähtöisin kolmansista maista siten, että kuljetettu kokonaismäärä on enintään 100 litraa, vaikka se koostuisi useasta erillisestä erästä.

2. Todistuksen ja määritysselosteen esittämisestä vapautetaan myös

a) matkustajaa kohden enintään 30 litran tuotemäärät, jotka sisältyvät matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 ([1]) 45 artiklan mukaisesti;

b) enintään 30 litran viinimäärät, jotka kuuluvat yksityisen henkilön toiselle osoittamiin lähetyksiin asetuksen (ETY) N:o 918/83 29 artiklan mukaisesti;

c) enintään viiden litran etiketöityihin, kertakäyttöisillä sulkimilla varustettuihin säiliöihin pakatut kolmansista maista peräisin ja lähtöisin olevat viinit ja rypäleen puristemehut, joiden tuonti yhteisöön on vähemmän kuin 1 000 hehtolitraa vuodessa. Kyseiset maat luetellaan liitteessä VI;

d) yksityisten henkilöiden muuttotavaroihin sisältyvät viinit ja rypäleen puristemehut;

e) messuille, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä asiaa koskevissa asetuksen (ETY) N:o 918/83 säännöksissä, tarkoitetut viinit ja viinirypälemehut, jos ne on pakattu etiketöityihin enintään 2 litran säiliöihin, jotka on varustettu kertakäyttöisillä sulkimilla;

f) enintään 1 hehtolitran määrissä tieteellistä ja teknistä kokeilua varten tuotu viini, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu;

([1]) EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1.

g) diplomaattisiin edustustoihin, konsulaatteihin tai vastaaville elimille tarkoitetut viinit, jotka on tuotu niille myönnetyn tullittomuuden mukaisesti;

h) viinit ja rypäleen puristemehut, jotka tarjoillaan kansainvälisissä liikennevälineissä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta ei saa käyttää 2 kohdassa tarkoitetun vapautuksen kanssa.

23 artikla

Poikkeaminen

Tätä osastoa ei sovelleta "Boberg-" väkeviin viineihin, jotka esitetään alkuperänimitystodistuksen kanssa.

2 jakso

Todistusten ja määritysselosteiden vaatimukset sekä laatimista ja käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt viinien, viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun tuonnissa

24 artikla

V I 1 -asiakirja

1. Jokaiselle yhteisöön tuotavaksi tarkoitetulle erälle laaditaan todistus ja määritysseloste samalle V I 1 -lomakkeelle. Erällä tarkoitetaan saman viejän samalle vastaanottajalle lähettämää saman tuotteen määrää.

Kyseinen asiakirja laaditaan liitteessä VII esitetyn mallin mukaiselle V I 1 -lomakkeelle, joka täyttää liitteessä VIII esitetyt tekniset edellytykset. Sen allekirjoittavat sekä 29 artiklassa tarkoitetun virallisen laitoksen että hyväksytyn laboratorion virkamies.

2. Kun kyseessä on enintään 60 litran etiketöityihin, kertakäyttöisillä sulkimilla varustettuihin säiliöihin pakattu viini, joka on peräisin yhteisön hyväksymät erityistakeet antaneesta, liitteessä IX mainitusta maasta, jos kyseistä tuotetta ei ole tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi, V I 1 -lomakkeen osaa määritysseloste ei tarvitse täyttää.

V I 1 -lomakkeen osasta määritysseloste täytetään ainoastaan seuraavat tiedot:

— todellinen alkoholipitoisuus,

— kokonaishappopitoisuus,

— rikkidioksidin kokonaispitoisuus.

25 artikla

Asiakirjojen kuvaus

1. V I 1 -lomake muodostuu käsin tai koneella täytetystä alkuperäiskappaleesta ja sen samanaikaisesti tuotetusta jäljennöksestä tässä järjestyksessä. V I 2 -lomake muodostuu alkuperäiskappaleesta ja sen kahdesta jäljennöksestä tässä järjestyksessä. V I 2 -lomake on liitteessä X esitetyn mallin mukaisesti laadittu ote, johon merkitään V I 1 -lomakkeessa tai toisessa V I 2 -otteessa olevat tiedot ja johon tekee vahvistusmerkinnän yhteisön tullitoimipaikka.

Sekä alkuperäiskappaleen että jäljennöksen on seurattava tuotteen mukana. V I 1 - ja V I 2 -lomakkeet on täytettävä koneella, käsin tai virallisen laitoksen hyväksymää vastaavaa teknistä keinoa käyttäen. Jos lomake täytetään käsin, on käytettävä mustetta ja painokirjaimia. Lomakkeissa ei saa olla raaputtamalla tai päällekirjoittamalla tehtyjä korjauksia. Muutokset on tehtävä viivaamalla yli virheelliset tiedot ja lisäämällä tarvittaessa halutut tiedot. Tällä tavoin tehtyjen muutosten on oltava tekijänsä hyväksymiä ja virallisen laitoksen, laboratorion tai tulliviranomaisten hyväksymismerkinnällä varustettuja.

2. V I 1 -asiakirjat ja V I 2 -otteet on varustettava sarjanumerolla, jonka V I 1 -asiakirjalle on antanut virallinen laitos, jonka virkamiehen allekirjoittama todistus on, ja V I 2 -otteelle tullitoimipaikka, joka vahvistaa ne hyväksymismerkinnällä 28 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

26 artikla

Yksinkertaistettu menettely

1. Jäljempänä 29 artiklassa tarkoitettuun luetteloon sisältyvien laitosten ja laboratorioiden laatimina todistuksina tai määritysselosteina pidetään sellaisten viinintuottajien laatimia V I 1 -asiakirjoja, jotka ovat sijoittautuneet liitteessä IX oleviin kolmansiin maihin, joiden erityistakuut ovat yhteisön hyväksymiä, jos kukin näistä tuottajista on mainittujen kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten erikseen hyväksymä ja näiden viranomaisten valvonnan alainen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttyjen tuottajien on käytettävä V I 1 -lomaketta, jonka kohtaan 10 merkitään hyväksynnän antaneen kolmannen maan virallisen laitoksen nimi ja osoite. Tuottajien on täytettävä se merkiten lisäksi

— kohtaan 1 nimensä, osoitteensa ja rekisterinumeronsa liitteessä IX mainitussa kolmannessa maassa,

— kohtaan 11 vähintään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Tuottajan on allekirjoitettava kohdissa 10 ja 11 tarkoitettu tila ja viivattava yli sanat ”viranomaisen nimi ja virka-asema”.

Leimaa ja laboratorion nimen ja osoitteen merkitsemistä ei vaadita.

27 artikla

Poikkeukset

1. Keskeyttää voidaan 24 artiklan 2 kohdan ja 26 artiklan soveltaminen, jos huomataan, että kyseisten toimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvat tuotteet ovat olleet sellaisten väärennösten kohteena, jotka voivat aiheuttaa vaaraa kuluttajien terveydelle, tai niitä on käsitelty yhteisössä hyväksymättömin viininvalmistusmenetelmin.

2. Mainittuja 24 artiklan 2 kohtaa ja 26 artiklaa sovelletaan Amerikan yhdysvaltojen kanssa viinikauppasopimuksen tekemisestä käytävien neuvottelujen johdosta tehtävän sopimuksen voimaantuloon saakka, enintään kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2003 saakka.

28 artikla

Käyttöä koskevat vaatimukset

1. V I 1 -asiakirjan tai V I 2 -otteen alkuperäiskappale ja jäljennös annetaan tullimuodollisuuksia täytettäessä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella täytetään ne tullimuodollisuudet, jotka vaaditaan asiakirjassa tai otteessa tarkoitetun erän laskemiseksi vapaaseen liikkeeseen.

Kyseiset viranomaiset täyttävät tarpeen vaatiessa V I 1 -asiakirjan ja V I 2 -otteen kääntöpuolen. Niiden on palautettava alkuperäiskappale asianomaiselle henkilölle ja säilytettävä jäljennös vähintään viisi vuotta.

2. Jos koko tuote-erä lähetetään uudelleen ennen sen luovuttamista vapaaseen liikkeeseen, uuden lähettäjän on annettava tulliviranomaisille, joiden valvonnassa kyseinen erä on, tätä erää koskeva V I 1 -asiakirja tai V I 2 -ote sekä tarvittaessa myöhemmin laadittu V I 2 -lomake.

Kun viranomaiset ovat todenneet, että V I 1 -asiakirjassa olevat tiedot ovat yhtäpitäviä V I 2 -lomakkeessa olevien tietojen kanssa tai tarvittaessa V I 2 -otteessa olevat tiedot ovat yhtäpitäviä myöhemmin laaditussa V I 2 -lomakkeessa olevien tietojen kanssa, niiden on tehtävä viimeksi mainittuun lomakkeeseen hyväksymismerkintä, jolloin siitä tulee V I 2 -otetta vastaava, ja täytettävä asiakirja tai aiempi ote vastaavasti. Niiden on palautettava sekä ote että V I 1 -asiakirjan tai aiemman V I 2 -otteen alkuperäiskappale uudelle lähettäjälle ja säilytettävä kyseisen asiakirjan jäljennös vähintään viisi vuotta.

V I 2 -lomaketta ei tarvitse kuitenkaan laatia, kun tuote-erä jälleenviedään kolmanteen maahan.

3. Jos tuote-erä jaetaan osiin ennen sen luovuttamista vapaaseen liikkeeseen, asianomaisen on annettava tulliviranomaisille, joiden valvonnassa jaettava erä on, tätä erää koskevan V I 1 -asiakirjan alkuperäiskappale ja jäljennös tai V I 2 -ote sekä jokaisesta uudesta erästä myöhemmin laadittu V I 2 -lomake ja kaksi jäljennöstä.

Kun viranomaiset ovat todenneet, että V I 1 -asiakirjassa tai V I 2 -otteessa olevat tiedot ovat yhtäpitäviä kutakin uutta erää koskevassa, myöhemmin laaditussa V I 2 -lomakkeessa olevien tietojen kanssa, niiden on tehtävä viimeksi mainittuun lomakkeeseen hyväksymismerkintä, jolloin siitä tulee V I 2 -otetta vastaava, ja täytettävä vastaavasti V I 1 -asiakirja tai V I 2 -ote, josta kyseinen ote on peräisin. Niiden on palautettava sekä V I 2 -ote että V I 1 -asiakirja tai aiemmin laadittu V I 2 -ote asianomaiselle ja säilytettävä kaikkien näiden asiakirjojen jäljennökset vähintään viisi vuotta.

29 artikla

Toimivaltaisten laitosten luettelo

1. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tiedonantojen perusteella luetteloita niiden laitosten, laboratorioiden ja viinintuottajien nimistä ja osoitteista, joilla on valtuudet myöntää V I 1 -asiakirjoja. Komissio julkaisee kyseiset luettelot *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tiedonannoissa on oltava:

a) niiden virallisten laitosten ja laboratorioiden nimet ja osoitteet, jotka on hyväksytty tai nimetty laatimaan V I 1 -asiakirjoja;

b) niiden viinituottajien nimet, osoitteet ja viralliset rekisteröintinumerot, joilla on valtuudet itse laatia V I 1 -asiakirjoja.

Tähän luetteloon sisältyvät ainoastaan ne a alakohdassa tarkoitetut toimivaltaiset laitokset ja laboratoriot, jotka kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset ovat oikeuttaneet toimittamaan pyynnöstä komissiolle ja jäsenvaltioille kaikki tiedot, joita

tarvitaan asiakirjoissa olevien tietojen arvioimiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luettelot ajantasaistetaan erityisesti osoitteenmuutosten ja/tai laitosten tai laboratorioiden nimien vaihdoksista aiheutuneiden muutosten huomioon ottamiseksi.

30 artikla

Välillistä tuontia koskevat säännöt

Jos viini viedään sellaisesta kolmannesta maasta, jonka alueella se on valmistettu, jäljempänä 'alkuperämaa', toiseen kolmanteen maahan, jäljempänä 'vientimaa', josta se sittemmin viedään yhteisöön, vientimaan toimivaltaiset viranomaiset saavat laatia kyseiselle viinille V I -asiakirjan alkuperämaan toimivaltaisten viranomaisten laatiman V I 1 -asiakirjan tai vastaavan asiakirjan perusteella tekemättä kyseiselle viinille lisämäärityksiä, jos tämä viini:

a) on jo pullotettu ja etiketöity alkuperämaassa ja on säilynyt tällaisena; tai

b) viedään pakkaamattomana alkuperämaasta ja pullotetaan ja etiketöidään vientimaassa ilman, että sitä jalostetaan myöhemmin muulla tavalla.

Vientimaan toimivaltaisen viranomaisen on todistettava V I 1 -asiakirjassa, että on kyse ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta viinistä ja siinä säädetyt edellytykset täyttyvät.

31 artikla

Viininvalmistuskäytäntöjen yhdenmukaisuus

1. Jollei asetuksen (EY) N:o 1493/1999 45 artiklasta ja 46 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdasta sekä kyseisen asetuksen soveltamiseksi annetuista yksityiskohtaisista säännöistä muuta johdu, voidaan kolmansista maista peräisin olevia tuotteita tarjota tai toimittaa sellaisinaan nautittavaksi ainoastaan, jos ne on myös valmistettu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä V olevassa C, D ja E kohdassa tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen kyseessä ollessa noudattaen sellaiselle yhteisön viiniviljelyvyöhykkeelle säädettyjä rajoituksia, jonka tuotantoon liittyvät luonnonolot vastaavat luonnonoloja sillä tuotantoalueella, jolta kolmannen maan tuote on peräisin.

Tuotanto-olojen vastaavuutta koskeva tutkimus arvioidaan kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten ehdotusten perusteella asetuksen (EY) N:o 1493/1999 75 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset epäilevät, että kolmannesta maasta peräisin oleva tuote ei ole 1 kohdan säännösten mukainen, niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

32 artikla

Tiettyjä viinejä koskevat erityissäännöt

1. Kun kyseessä ovat väkevät viinit ja tislausta varten väkevöidyt viinit, V I 1 -asiakirjojen katsotaan olevan voimassa vain, jos 29 artiklassa tarkoitettu virallinen laitos on tehnyt kohtaan 15 seuraavan merkinnän:

"Todistetaan, että tähän viiniin lisätty alkoholi on peräisin viininvalmistuksesta."

Tätä merkintää on täydennettävä seuraavilla tiedoilla:

a) merkinnän tehneen laitoksen täydellinen nimi ja osoite;

b) kyseisen laitoksen vastuuhenkilön allekirjoitus;

c) kyseisen laitoksen leima.

2. Sellaisia viinejä, joihin sovelletaan tariffialennusta yhteisöön tuotaessa, koskevia V I 1 -asiakirjoja voidaan käyttää todistuksina vastaavin järjestelyin myönnettävistä alkuperänimityksistä, jos virallinen laitos on tehnyt kohtaan 15 seuraavan merkinnän:

"Todistetaan, että tässä asiakirjassa tarkoitettu viini on tuotettu .....n viininviljelyalueella ja että kohdassa 6 mainittu alkuperänimitys on myönnetty alkuperämaan säännösten mukaisesti."

Tätä merkintää on täydennettävä 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyillä tiedoilla.

VI LUKU

TIETTYJEN TUONTIVIINIEN MÄÄRITYKSIIN LIITTYVÄT POIKKEUKSET

33 artikla

1. Yhteisöön voidaan tuoda sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettuja seuraavia viinejä:

a) Unkarista peräisin olevia viinejä, joiden väkevöimätön kokonaisalkoholipitoisuus on enemmän kuin 15 tilavuusprosenttia, kun ne on kuvattu

   i) merkinnöillä "Tokaji Aszu" tai "Tokaji Aszueszencia" tai "Tokaji Eszencia" tai "Tokaji Szamorodni" taikka

ii) merkinnöillä "Különleges Minöségü bor" (ensiluokkaista laatua oleva viini) täydennettynä maantieteellisellä merkinnällä ja yhdellä seuraavista merkinnöistä:

— "késöl szüretelésü bor",

— "válogatott szüretelésü bor",

— "töppedt szölöböl készült bor",

— "aszubor";

b) Sveitsistä peräisin olevia viinejä, jotka voidaan rinnastaa tma-laatuviineihin ja joiden viinihappona ilmaistu kokonaishappopitoisuus on pienempi kuin 4,5 grammaa mutta suurempi kuin 3 grammaa litraa kohti ja kun vähintään 85 prosenttia näistä viineistä, jotka on kuvattava maantieteellisellä merkinnällä, on peräisin yhden tai useamman seuraavan viiniköynnöslajikkeen rypäleistä:

— Chasselas,

— Müller-Thurgau,

— Sylvaner,

— Pinot noir,

— Merlot.

c) Romaniasta peräisin olevia viinejä, joiden rikastamaton alkoholipitoisuus on enemmän kuin 15 tilavuusprosenttia, kun niistä käytetään kuvausta "vsoc" tai "Vinuri de calitate superioara cu denumire de origine si trepte de calitate" ja niissä on jokin seuraavista maantieteellisistä merkinnöistä:

— Cernavoda,

— Cotnari,

— Medgidia,

— Murfatlar,

— Nazarcea,

— Pietroasa.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a, b ja c alakohtaa sellaisen alkuperämaan virallisen laitoksen, jolla on oikeus laatia V I 1 -asiakirja, on tehtävä kyseisen asiakirjan kohtaan 15 seuraava merkintä:

"Todistetaan, että tämä viini täyttää asetuksen (EY) N:o 1493/1999 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan [i/ii] alakohdassa ja asetuksessa (EY) N:o 883/2001 säädetyt edellytykset."

Virallinen laitos varmentaa tämän merkinnän leimallaan.

VII LUKU

KOLMANSISTA MAISTA PERÄISIN OLEVIEN VIINIALAN TIETTYJEN TUOTTEIDEN MÄÄRITELMÄT

34 artikla

Määritelmät

Liitteessä XI esitetään seuraavien kolmansista maista peräisin olevien viinialalla CN-koodeihin 2009 ja 2204 kuuluvien tuotteiden määritelmät:

a) tuore rypäleen puristemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia;

b) tiivistetty rypäleen puristemehu;

c) puhdistettu tiivistetty rypälemehu;

d) väkevä viini;

e) kuohuviini:

f) hiilihapotettu kuohuviini;

g) helmeilevä viini;

h) hiilihapotettu helmeilevä viini;

i) ylikypsistä viinirypäleistä valmistettu viini.

VIII LUKU

YLEISTÄ

35 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3388/81, (ETY) N:o 3389/81, (ETY) N:o 3590/85, (EY) N:o 1685/95 ja (EY) N:o 1281/1999.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä huhtikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

TUONTITODISTUSTEN MYÖNTÄMINEN

5 artiklassa tarkoitetut tiedonannot

Jakso: ..... – .....

Määrä hehtolitroina

Koodi	Alkuperämaa	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
036	Sveitsi								
046	Malta								
jne.	jne.								
	Kolmannet maat yhteensä								

Taulukkoon merkitään seuraavia koskevat luvut:

Sarake 1: kuohuviinit

Sarake 2: puna- ja roseeviinit

Sarake 3: valkoviinit

Sarake 4: väkevät viinit

Sarake 5: tislausta varten väkevöidyt viinit

Sarake 6: viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu

Sarake 7: tiivistetty viinirypälemehu ja tiivistetty rypäleen puristemehu

Sarake 8: muut tuotteet; täsmennettävä.

LIITE II

8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuoteluokat

Koodi	Luokka
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8

LIITE III

8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuoteryhmät

Vientitukia varten vahvistetun maataloustuotteiden nimikkeistön tuotekoodi	Ryhmä
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	C
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	D
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	F
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	G
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	I
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	J
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	K

LIITE IV

9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu maiden luettelo määräalueittain

Alue 1: Afrikka

Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Kamerun, Kap Verde, Komorit, Kongo (Kongon demokraattinen tasavalta), Kongo (Kongon tasavalta), Norsunluurannikko, Djibouti, Egypti, Eritrea, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Päiväntasaajan Guinea, Guinea-Bissau, Kenia, Lesotho, Liberia, Libya, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritius, Mauritania, Mayotte, Mosambik, Namibia, Niger, Nigeria, Uganda, Keski-Afrikan tasavalta, Ruanda, Saint Helena ja siihen kuuluvat alueet, São Tomé ja Príncipe, Senegal, Seychellit ja siihen kuuluvat alueet, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Swazimaa, Tansania, Tšad, Brittiläinen Intian valtameren alue, Togo, Sambia, Zimbabwe.

Alue 2: Aasia ja Oseania

Afganistan, Saudi-Arabia, Bahrain, Bangladesh, Bhutan, Brunei, Kamputsea, Kiina, Länsiranta/Gazan alue, Pohjois-Korea, Etelä-Korea, Arabiemiirikunnat, Mikronesian liittovaltio, Fidži, Hongkong, Pohjois-Mariaanit, Marshallinsaaret, Salomonsaaret, Wallis ja Futuna, Intia, Indonesia, Iran, Irak, Japani, Jordania, Kiribati, Kuwait, Laos, Libanon, Macao, Malesia, Malediivit, Mongolia, Myanmar, Nauru, Nepal, Uusi-Kaledonia ja siihen kuuluvat alueet, Uusi-Seelanti, Amerikan Oseania, Australian Oseania, Uuden-Seelannin Oseania, Oman, Pakistan, Palau, Papua-Uusi-Guinea, Filippiinit, Pitcairn, Ranskan Polynesia, Qatar, Samoa, Singapore, Sri Lanka, Syyria, Taiwan, Thaimaa, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Vietnam, Jemen.

Alue 3: Itä-Eurooppa ja IVY-maat

Albania, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Viro, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Latvia, Liettua, Moldova, Uzbekistan, Puola, Tšekki, Venäjä, Slovakia, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukraina

Alue 4: Länsi-Eurooppa

Andorra, Ceuta ja Melilla, Pyhä istuin, Gibraltar, Färsaaret, Islanti, Liechtenstein, Malta, Norja, San Marino.

LIITE V

12 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tiedonannot

Vientitodistushakemus

Lähettäjä:

Päivämäärä:

Jakso: keskiviikko ..... –tiistai .....

Jäsenvaltio:

Yhteyshenkilö:

Puhelinnumero:

Faksinumero:

Sähköpostiosoite:

Vastaanottaja: PO AGRI/E/2 — Faksinumero: (32-2) 295 92 52 — Sähköpostiosoite: AGRI-E2@cec.eu.int

— *Osa A — Viikkotiedonanto: haetut määrät, 12 artiklan 1 kohdan a alakohta*

Tuotteen tai luokan koodi	Määrä (hl)	Määräpaikan koodi	Vientituki

— *Osa B — Viikkotiedonanto: toimitetut määrät, 12 artiklan 1 kohdan b alakohta*

Tuotteen tai luokan koodi	Määrä (hl)	Määräpaikan koodi

— *Osa C — Viikkotiedonanto: markkinoilta poistetut määrät, 12 artiklan 1 kohdan c alakohta*

Tuotteen tai luokan koodi	Määrä (hl)	Määräpaikan koodi	Vientituki

— *Osa D — Viikkotiedonanto: käyttämättömät määrät, 12 artiklan 2 kohdan a alakohta*

Tuotteen tai luokan koodi	Määrä (hl)	Vientituki

— *Osa E — Kuukausitiedonanto: määrät ilman todistusta, 12 artiklan 2 kohdan b alakohta*

Tuotteen tai luokan koodi	Määrä (hl)	Määräpaikan koodi	Vientituki

LIITE VI

22 artiklassa tarkoitettujen maiden luettelo

— Kanada

— Iran

— Libanon

— Kiinan kansantasavalta

— Taiwan

— Intia

— Bolivia

— San Marinon tasavalta.

LIITE VII

24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu V I 1 -asiakirja

TOIMITUSMAA:

VI1 Järjestysnumero:

ASIAKIRJA VIINIEN, RYPÄLETÄYS- JA RYPÄLEMEHUJEN TUONTIIN EUROOPAN YHTEISÖÖN

1 Viejä

2 Vastaanottaja

(1) Pakollinen merkintä alennetusta tullitariffista hyötyville viineille.

(2) Tarpeeton merkintä viivataan yli.

(3) Merkitään "×" asianmukaiseen kohtaan.

3 TULLILEIMA (1)

4 Kuljetustapa (1)

5 Purkupaikka (1)

6 Merkit ja numerot — Kollien lukumäärä ja tyyppi — Tuotteen kuvaus

7 Määrä l/hl/kg (2)

8 Pullojen määrä

9 Tuotteen väri

10 TODISTUS

Edellä kuvattu tuote (3) ☐ on ☐ ei ole tarkoitettu suoraan nautittavaksi, täyttää edellytykset, jotka koskevat tuotantoa ja lilkkeeseen laskemista tuotteen alkuperämaassa, ja jos kyseessä on suoraan nautittavaksi tarkoitettu tuote, sitä ei ole käsitelty enologisin käsittelyin, joita ei ole hyväksytty Euroopan yhteisössä voimassa olevin säännöksin kyseisen tuotteen tuonnista.

Virallisen toimielimen täydellinen nimi ja osoite:

Paikka ja päivämäärä:

Viranomaisen allekirjoitus,
nimi ja virka-asema:

Leima:

11 MÄÄRITYSSELOSTE, josta käy ilmi edellä kuvatun tuotteen analyyttiset ominaisuudet

RYPÄLEMEHUISTA JA RYPÄLETÄYSMEHUISTA: tiheys:

VIINEISTÄ JA OSITTAIN KÄYNEISTÄ RYPÄLEMEHUISTA:

kokonaisalkoholipitoisuus: todellinen alkoholipitoisuus:

KAIKISTA TUOTTEISTA:

kuiva-aineen kokonaispitoisuus: kokonaishappopitoisuus: halhtuva happoisuus:

sitruunahappo: rikkidioksidin kokonaispitoisuus:

niihin (3) ☐ on ☐ ei ole käytetty tuotteita, jotka ovat peräisin eri lajikkeiden risteytyksistä (tuottajien suorista hybrideistä) lähtöisin olevista lajikkeista tai muista *Vitis viniferia* -lajikkeeseen kuulumattomista lajikkeista.

Laboratorion täydellinen nimi ja osoite:

Paikka ja päivämäärä:

Viranomaisen allekirjoitus,
nimi ja virka-asema:

Leima:

Toteutuneita määriä koskevat merkinnät (luovutus vapaaseen liikkeeseen tai otteiden antaminen)

Määrä	12. Vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulliasiakirjan ja otteen numero ja päiväys	13. Vastaanottajan täydellinen nimi ja osoite (ote)	14. Toimivaltaisen viranomaisen vahvistusmerkintä
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
15 Muuta			

LIITE VIII

24 ja 25 artiklassa V I 1 – ja V I 2 –asiakirjoihin liittyvät tekniset edellytykset

A. **Lomakkeiden painaminen**

1. Lomakkeiden koon on oltava noin 210 × 297 mm.
2. Käytettävän paperin on oltava valkoista hiokkeetonta kirjoituspaperia, joka painaa vähintään 40 grammaa neliömetriltä.
3. Jokaisessa lomakkeessa on oltava painajan nimi ja osoite tai tunnus.
4. Lomakkeet on painettava jollakin yhteisön virallisista kielistä. V I 2 -lomakkeiden osalta kielen valitsevat sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa lomakkeisiin tehdään vahvistusmerkinnät.

B. **Lomakkeiden täyttö**

1. Lomakkeet on täytettävä sillä kielellä, jolla ne on painettu.
2. Kullakin lomakkeella on oltava järjestysnumero, jonka on antanut:
   — V I 1 -lomakkeiden osalta ”Vakuutus”-osan allekirjoittava virallinen laitos,
   — V I 2 -lomakkeiden osalta tullitoimipaikka, joka tekee niihin vahvistusmerkinnän.
3. Tuotteen kuvaus V I 1 -lomakkeen kohdassa 6 ja V I 2 -lomakkeen kohdassa 5 on tehtävä asetuksen (ETY) N:o 2392/89 32 artiklan mukaisesti.

LIITE IX

24 artiklan 2 kohdassa ja 26 artiklassa tarkoitettujen maiden luettelo

— Australia

— Amerikan yhdysvallat

LIITE X

25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu V I 2 -asiakirja

EUROOPAN YHTEISÖ

TOIMITUSJÄSENVALTIO:

1 Lähettäjä

VI2 Järjestysnumero:

ASIAKIRJAOTE
VIINIEN, RYPÄLETÄYS- JA RYPÄLEMEHUJEN
TUONTIIN EUROOPAN YHTEISÖÖN

2 Vastaanottaja

3 V I 1-asiakirjan ote

numero:

toimittanut (koimannen maan nimi)

..... päivänä ..... kuuta .....

([1]) Tarpeeton symboli vlivataan yli.

([2]) Merkitään ”×” asianmukaiseen kohtaan.

([3]) Pakollinen merkintä alennetusta tullitariffista hyötyville viineille sekä väkeville ja tislausta varten väkevöidyille viineille. (Tarpeeton teksti viivataan yli).

4 V I 2 -otteen ote

numero:

leimannut (yhteisön tullitoimiston täydellinen nimi ja osoite)

..... päivänä ..... kuuta .....

5 Merkit ja numerot – Kollien lukumäärä ja tyyppi – Tuotteen kuvaus

6 Määrä l/hl/kg ([1])

7 Pullojen määrä

8 Tuotteen väri

9 LÄHETTÄJÄN ILMOITUS ([2])

Edellä kuvattua tuotetta koskee ☐ kohdassa 3 oleva V I 1 -asiakirja ☐ kohdassa 4 oleva ote ja se sisältää

☐ TODISTUKSEN siitä, että edellä kuvattu tuote ☐ on ☐ ei ole tarkoitettu suoraan nautittavaksi, täyttää edellytykset, jotka koskevat tuotantoa ja liikkeeseen laskemista tuotteen alkuperämaassa, ja jos kyseessä on suoraan nautittavaksi tarkoitettu tuote, sitä ei ole käsitelty enologisin käsittelyin, joita ei ole hyväksytty Euroopan yhteisössä voimassa olevin säännöksin kyseisen tuotteen tuonnista.

☐ MÄÄRITYSSELOSTEEN, josta käy ilmi, että tällä tuotteella on seuraavat analyyttiset ominaisuudet:

RYPÄLEMEHUISTA JA RYPÄLETÄYSMEHUISTA: tiheys:

VIINEISTÄ JA OSITTAIN KÄYNEISTÄ RYPÄLEMEHUISTA:

kokonaisalkoholipitoisuus: todellinen alkoholipitoisuus:

KAIKISTA TUOTTEISTA:

kuiva-aineen kokonaispitolsuus: kokonaishappopitoisuus: haihtuva happoisuus:

sitruunahappo: rikkidioksidin kokonaispitoisuus:

niihin ☐ on ☐ ei ole käytetty tuotteita, jotka ovat peräisin eri lajikkeiden risteytyksistä (tuottajien suorista hybrideistä) lähtöisin olevista lajikkeista tai muista *Vitis vinifera* -lajikkeeseen kuulumattomista lajikkeista.

☐ sekä ([3]) toimivaltaisen elimen MERKINNÄN, jossa todistetaan, että

— tämän asiakirjan koskema viini on tuotettu ..... alueella ja hyväksytty alkuperämaan lainsäädännön mukaisesti oikeutetuksi kohdassa 5 olevaan tarkistettuun alkuperänimitykseen,

— tämän asiakirjan koskemaan viiniin lisätty alkoholi on peräisin viininvalmistuksesta.

10 TULLILEIMA

Ilmoitus todistetaan oikeaksi

Paikka ja aika

Allekirjoitus: Leima:

Allekirjoitus:

Kyseisen tullitoimiston täydellinen nimi ja osoite:

Toteutuneita määriä koskevat merkinnät (luovutus vapaaseen liikkeeseen tai otteiden antaminen)

Määrä	11. Vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulliasiakirjan ja otteen numero ja päiväys	12. Vastaanottajan täydellinen nimi ja osoite (ote)	13. Toimivaltaisen viranomaisen vahvistusmerkintä
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			
Käytettävissä oleva			
Kiintiöön luettu			

LIITE XI

34 artiklassa tarkoitetut määritelmät

Sovellettaessa tämän asetuksen säännöksiä maahantuontiin tarkoitetaan

a) 'tuoreella rypäleen puristemehulla, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia' tuotetta,

— jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, mutta vähemmän kuin 15 tilavuusprosenttia, ja

— joka on saatu lisäämällä viinin tislauksesta peräisin olevaa tuotetta käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa hyväksytyistä viininvalmistukseen käytettävistä rypälelajikkeista;

b) 'tiivistetyllä rypäleen puristemehulla' rypäleen puristemehua, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

— joka on saatu poistamalla osittain rypäleen puristemehun neste millä tahansa alkuperämaana olevan kolmannen maan säännöksissä sallitulla muulla menetelmällä, jota ei ole kielletty yhteisön lainsäädännössä, kuin suoran kuumennuksen avulla, siten että asetuksen (EY) N:o 1622/2000 liitteessä XVIII säädetyn menetelmän mukaisesti saatu refraktometriluku 20 °C:n lämpötilassa on vähintään 50,9 prosenttia,

— joka on saatu yksinomaan alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa hyväksytyistä viininvalmistukseen käytettävistä rypälelajikkeista, ja

— joka on saatu rypäleen puristemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään alkuperämaana olevan kolmannen maan sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettujen viinien valmistusta varten vahvistama vähimmäispitoisuus; kyseisen pitoisuuden on oltava vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

Puhdistetulle tiivistetylle rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus;

c) 'puhdistetulla tiivistetyllä rypälemehulla' sokeriväriä sisältämätöntä nestemäistä tuotetta,

i) joka on saatu poistamalla osittain rypäleen puristemehun neste millä tahansa alkuperämaana olevan kolmannen maan säännöksissä sallitulla muulla menetelmällä, jota ei ole kielletty yhteisön lainsäädännössä, kuin suoran kuumennuksen avulla, siten että asetuksen (EY) N:o 1622/2000 liitteessä XVIII säädetyn menetelmän mukaisesti saatu refraktometriluku 20 °C:n lämpötilassa on vähintään 61,7 prosenttia;

ii) joka on käsitelty alkuperämaana olevan kolmannen maan säännösten sallimilla menetelmillä, joita ei ole kielletty yhteisön lainsäädännössä, happamuuden vähentämiseksi ja muiden ainesosien kuin sokerin poistamiseksi;

iii) jolla on seuraavat ominaisuudet:

— pH on 25 Brix-asteessa enintään 5,

— optinen tiheys 425 nanometrissä 1 senttimetrin paksuudessa on enintään 0,100 25 Brix-asteessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa,

— sakkaroosipitoisuus, jota ei havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

— Folin-Ciocalteau-luku on 25 Brix-asteessa enintään 6,00,

— kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— johtokyky on 25 Brix-asteessa ja 20 °C:ssa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,

— hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

— sisältää mesoinositolia;

iv) se on saatu yksinomaan alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa hyväksytyistä viininvalmistukseen käytettävistä rypälelajikkeista; ja

v) se on saatu rypäleen puristemehusta, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on vähintään alkuperämaana olevan kolmannen maan sellaisenaan nautittavaksi tarkoitettujen viinien valmistusta varten vahvistama vähimmäispitoisuus; kyseisen pitoisuuden on oltava vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

Puhdistetulle tiivistetylle rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus;

d) 'väkevällä viinillä' tuotetta,

— jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia mutta enintään 22 tilavuusprosenttia, ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 17,5 prosenttia, ja

— joka saadaan käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, viinistä tai niiden sekoituksesta, kun kyseiset tuotteet ovat peräisin alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa väkevien viinien valmistukseen hyväksytyistä rypälelajikkeista ja niiden alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, sekä lisäämällä

i) sellaisenaan tai sekoitettuna viininvalmistuksesta peräisin olevaa neutraalia alkoholia, mukaan lukien kuivatuista rypäleistä tislaamalla saatu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia, ja viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatua tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;

ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

— tiivistetty rypäleen puristemehu,

— jokin i alakohdassa tarkoitetuista tuotteista sekoitettuna rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan rypäleen puristemehun kanssa.

Tietyt väkevät laatuviinit, joiden tuotanto-olot tunnustetaan väkevien tma-laatuviinien tuotanto-oloja vastaaviksi ja jotka ovat erikseen vahvistettavassa luettelossa, voivat kuitenkin olla seuraavanlaisia:

— niiden kokonaisalkoholipitoisuus voi olla pienempi kuin 17,5 tilavuusprosenttia mutta vähintään 15 tilavuusprosenttia, jos tästä on nimenomaisesti säädetty alkuperämaana olevan kolmannen maan lainsäädännössä, jota sovellettiin kyseisiin viineihin ennen 1 päivää tammikuuta 1985, tai

— ne on voitu valmistaa rypälemehuista, joiden luonnollinen alkoholipitoisuus on pienempi kuin 12 tilavuusprosenttia, mutta vähintään 10,5 tilavuusprosenttia;

e) 'kuohuviinillä' tuotetta,

— jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia,

— joka on valmistettu tuoreiden viinirypäleiden, rypäleen puristemehun tai viinin ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla ja

— jolle on ominaista yksinomaan käymisestä peräisin olevan hiilidioksidin purkautuminen säiliötä avattaessa ja jossa 20 °C:n lämpötilassa suljetuissa säiliöissä säilytettynä hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on vähintään 3 baaria;

f) 'hiilihapotetulla kuohuviinillä' tuotetta,

— jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia,

— joka on valmistettu viinistä,

— jolle on ominaista, että säiliötä avatessa purkautuu hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä, ja

— jossa 20 °C:n lämpötilassa suljetuissa säiliöissä säilytettynä hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on vähintään 3 baaria;

g) 'helmeilevällä viinillä' tuotetta,

— jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, ja

— jossa 20 °C:n lämpötilassa suljetuissa säiliöissä säilytettynä viinin luonnollisesti sisältämän hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on vähintään 1 baari mutta enintään 2,5 baaria;

h) 'hiilihapotetulla helmeilevällä viinillä' tuotetta,

— jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, ja

— jossa 20 °C:n lämpötilassa suljetuissa säiliöissä säilytettynä kokonaan tai osittain lisätyn hiilidioksidin aikaansaama ylipaine liuoksessa on vähintään 1 baari mutta enintään 2,5 baaria;

i) 'ylikypsistä viinirypäleistä valmistetulla viinillä' tuotetta,

— jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia,

— jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia,

— joka on valmistettu alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa siellä korjatuista viinirypäleistä ja joka on saatu alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa sallituista viininvalmistuksessa käytettävistä rypälelajikkeista,

— jota on mahdollisesti vanhennettu.